

Проповед 269

Светият Дух

Прочит: Йоан 14, 12 - 27

Скъпи братя и сестри,

Днес е Петдесетница – денят, в който Бог изпрати Светия Си Дух тук, на тази земя, между нас, хората. Ние сме чували за Светия Дух, чели сме за Него, но въпреки това не можем да разберем кой е Той. Кой е Светият Дух? Как действа? Къде се намира? Това са въпроси, които ние често си задаваме, но на които не можем да си отговорим. Не можем да си отговорим, защото сме свикнали да разсъждаваме по начина, по-който този свят мисли - само за нещата, които можем да вкусим и да пипнем. Ние трудно разсъждаваме за нещата от духовния свят, трудно мислим за нещата, които не можем да възприемем със сетивата си. Затова, за много хора, Светият Дух си остава загадка. Ние, хората, сме се превърнали в пресметливи създания и оставяме назад чувствата си, забравяме да слушаме гласа на сърцето си, а точно по този начин потискаме действието на Духа. Бог ни дава Светия Си Дух, но ние го забравяме, натикваме Го в най-далечния ъгъл на сърцето си, не желаем да го слушаме, забравяме че Неговият глас ни води по-близо до Бога, забравяме, че без Него не бихме могли да живеем в жива връзка с Бога. Светият Дух ни води по пътя към вечността. Той идва и живее в нас, живее в нашите сърца, дава ни път и посока. Без Него не бихме били способни да вземаме правилните от гледна точка на Бога решения. Без Светия Дух животът ни на християни не би бил възможен. Действието на Светия Дух прави вярата ни жива, действена, истинска. Без Него животът ни на християни би бил немислим. На Петдесетница Светият Дух става действителен и реален в живота на хората на тази земя. Текстът, който ще разгледаме днес, се отнася до обещанието, което Исус дава на своите ученици – за идването на Светия Дух.

1. Прощалните думи на Исус Христос. Пасажът, който прочетохме преди малко, се намира в една част от Евангелието на Йоан, която обхваща прощалните думи на Исус Христос. Те са отправени към учениците Му и имат за цел да ги подготвят не само за времето на разпъването и възкръсването Му, но и за времето на Неговото отпътуване от тази земя. Интересно е, че всички тези беседи са много полезни не само за учениците, но и за цялата Църква. Тези думи са живи и днес и могат да ни помогнат да намерим истината не само за Светия Дух, но и за много други важни аспекти на християнския живот. Думите на Исус са наставленията Му, завещанието Му за бъдещите поколения вярващи. Един възрастен човек бил коленичил до финиковите палми в един оазис. До оазиса се приближил един негов съсед – богат търговец, и го попитал какво прави. Старецът му отвърнал: Садя! – Какво садиш старче? – попитал търговецът. – Фурми, му отговорил старецът. – Ти си луд, му казал търговецът. На колко си години? Старецът отвърнал – На 80 години. – Как тогава можеш да садиш фурми; не знаеш ли, че им трябват повече от 50 години, за да станат големи палми и да могат да дават плод. Остави всичко и ела с мен, за да си починеш. – Слушай, приятелю, аз ядох фурмите, които друг беше посадил. Садя днес, за да могат други да ядат фурмите, които съм посадил.

Понякога ние не можем да разберем тази истина. Ние често живеем само за мига; обаче, нашите плодове може да нахранят и друг човек. Исус правеше точно това – Той говореше за бъдещето, подготвяше Своите ученици за бъдещето и за новият живот, подготвяше Своята Църква. Затова, за да може Църквата да се справи с предизвикателствата, които ще дойдат и пред които ще се изправи, Исус и беше подготвил дарове – в лицето на Светия Дух: **“И Аз ще поискам от Отца и Той ще ви даде друг Утешител, за да бъде с вас вовеки - Духа на истината, Когото светът не може да приеме, защото не Го вижда, нито Го познава. Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде.”** Исус подарява на апостолите и на Църквата Си Светия Дух. На гръцки думата, която употребява Исус, е *параклетос*, която с едно единствено изключение се среща като съществително само тук. В буквален превод думата означава *повикан на помощ*. Като глагол тази дума има много широко разпространение в Новия завет и означава: утешавам, умолявам, насърчавам, увещавам. При анализа на текста можем да видим и думата, която тук се употребява: “друг Утешител” – Духът ще изпълнява функцията, която до този момент е била присъща на Исус – да утешава. Мартин Лутер нарича Светия дух – друг Христос. Този Свят Дух няма да си тръгне никога, но ще остане при нас: **“И Аз ще поискам от Отца и Той ще ви даде друг Утешител, за да бъде с вас вовеки.”** Това е дарът, който Исус оставя, когато си тръгва. Този дар включва в Себе Си много дарове, много благословения, и можем да различим поне шест благословения, които са споменати тук. Нека проследим тези благословения.

2. Първо благословение. Духът вдъхва сила за служение. Малко по-рано Исус дава обещание за сила на Своите последователи: **“Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върши Аз, и той ще ги върши, и по-големи от тях ще върши; защото Аз отивам при Отца.”** Чрез това обещание ясно и отчетливо е изразено присъствието на Духа, който ни крепи. Кой са тези по-големи дела все пак? Едва ли става въпрос за по-големи чудеса, по скоро Исус иска да ни насърчи за предстоящото бъдеще и разрастването на Църквата. По-големи дела означава повече повярвали, повече хора, приобщени към Църквата. Тези думи не означават, че Църквата трябва да очаква да се случват големи чудеса, по-големи от тези, които Исус е вършил. Бог не иска да насърчава нашето желание да има сензации. Но ние трябва да сме готови за чудото на промяната на човешкото сърце. Бог може и иска да променя човешките сърца. Светият дух е тук, за да ни дава сила за нашето служение, за да сме готови да свидетелстваме за вярата си и да имаме увереността, че Бог ще се погрижи за всичко – че Той ще подготви сърцата на хората и ще ни даде правилните думи и доказателства, с които да убеждаваме и да помагаме на хората да стигнат до Христос. Светият дух е пратен за нас и ако ние Го допуснем да действа, то Той ще ни дава правилните думи и доказателства, за да убеждаваме хората, да ги водим до Христа. Крайният резултат ще бъде прославяне на Христа.

3. Второ благословение. Духът ще обедини учениците с възкръсналия Христос. Резултатът ще бъде нова близост със Спасителя. Когато Исус си тръгва, Той успокоява смутените сърца, като им казва, че въпреки че ще си тръгне от тази земя, Той няма да ги изостави. Исус обещава на Своите ученици, че ще дойде при тях чрез Светия Дух. Тази опитност е непозната за света. Светът в своя материализъм не може да възприеме Светия Дух и Неговото действие, но въпреки това, Той е тук и действа: **“...Духа на истината, Когото светът не може да приеме, защото не Го вижда, нито Го познава. Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде.”** Духът, Който идва, е Дух на истината – Този, Който ще ни научи на това, което трябва да правим. Този Дух не е разбираем за света, но за нас е живата връзка с Бога, Той ни води

близо до Отца, напомня ни, че Бог е нашият баща, напомня ни, че този свят не е наш дом: **“Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас.”** Светия Дух ни дава и увереност, че Бог не е престанал и няма да престане да се интересува от нас. Чрез Светия Дух ние, християните, можем не само да поддържаме жива връзката с Исус Христос, но и да Го виждаме: **“Още малко и светът вече няма да Ме вижда, а вие Ме виждате. Понеже Аз живея, и вие ще живеете.”** Ние можем да живеем и ще живеем само чрез връзката си с Бога, а тази връзка се поддържа жива чрез действието на Светия Дух. Чрез Него ние ставаме едно цяло с Отца, със Сина и със Светия Дух: **“В онзи ден ще познаете, че Аз съм в Своя Отец, и вие в Мен, и Аз във вас.”**

4. Духът ще позволи да бъде възстановено разрушеното единство между Бога и човека. Когато човекът съгрешил, той бил осъден на изгнание, изгонен далеч от рая. И тук не става въпрос просто за едно хубаво място, в което имаше всичко и нямаше никакви проблеми, а става въпрос за разрушеното общение с Твореца. В Едемската градина човек общуваше свободно с Бога, без да има никакви граници или ограничения. След грехопадението, обаче, това се промени и човек беше отделен от Бога, общуването беше трудно, пълно с много неразбирателства, с посредничеството на жертвоприношения и провали. Исус Христос обещава, че когато прати Светия Дух, това ще се промени: **“Ако Ме обича някой, ще пази учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби и Ние ще дойдем при него, и ще направим обиталище у него.”** Духът ще позволи на учениците да бъдат в единение с Отца, общуването ще бъде толкова близко че Бог, Син и Свети дух ще си направят обиталища в човека. Няма да има затруднения и трудности в общуването. Исус ще прати Светия Дух и Той ще осъществи древния Божий замисъл: **“Ще обитавам между тях и ще им бъда Бог.”** Този дар е особено щедър. Изпращайки Светия Дух в нас, Исус променя несретните ни сърца и ги превръща в обиталище на триединния Бог. Бог идва да живее в нас и то в Своята цялост – всяко едно от лицата на Светата Троица ще бъде в нас. Тази милост на Бога е велика, Бог е несравним в Своята любов.

5. Четвърто благословение. Духът ще крепи последователите на Исус Христос в изпълнението на заповедите Му: **“Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме обича; а който Ме обича, ще бъде възлюбен от Моя Отец и Аз ще го възлюбя, и ще му се явя лично.”** И още: **“Който не Ме обича, не пази думите Ми. Учението, което слушате, не е Мое, а на Отца, Който Ме е изпратил.”** Любовта към Христос предполага послушание. Валидно е и обратното – послушанието е доказателство за любов. По този начин се изпълнява обещанието на пророците, че ще дойде ден, когато законът на живия Бог ще бъде записан в сърцата на Неговите последователи. Светият Дух ни помага да следваме този жив закон, да живеем в любов и да вършим делата на любовта, дори когато омразата ни заобикаля от всички страни. Само чрез това благословение ние можем да вършим делата на любовта. Светият Дух ни дава възможност да живеем Божията любов на практика.

6. Пето благословение. Духът ще открие на Христовите последователи истината. Той е духът на истината: **“..Духа на истината, Когото светът не може да приеме, защото не Го вижда, нито Го познава. Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде.”** Само Светият Дух може да ни казва истината такава, каквато е. Той е тук, за да ни отвори очите за истината. Нашата човешка истина е ограничена и подвеждаща. Ние можем, обаче, чрез Божия Свят Дух да научим истината – не дребната човешка, лъжлива истина, а тази, която идва от извора на истината, от Бога. За нас остава, веднъж научили тази истина, да не се връщаме при лъжата. **“А Утешителят, Светият Дух, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.”** Затова Исус

праща Светия Дух – за да останем в истината. Ако ние отворим сърцата си, ако се доверим на Бога и слушаме Неговия глас, тогава ще останем при истината. Светият Дух ни учи да отличаваме истината от лъжата, учи ни как да вървим по пътя към Бога, учи ни да живеем по Божията воля, учи ни да бъдем истински християни. Служението на Светия Дух не е предназначено да донесе едно качествено ново откровение, а да ни разкрие напълно Откровението, което Исус ни е оставил. Затова и не е възможно да разберем Божието слово, думите на Исус, ако не оставим Светия Дух да действа в сърцата ни. Ако слушаме Светия Дух, ако внимаваме за гласа Му, тогава ще научим истината – Той ще ни открива Бога Такъв, Какъвто е. Разбира се, трябва да знаем, че Бог няма да ни открие истината изведнъж, това откриване става постепенно и ние трябва да положим усилия и да се стремим към него. Бъдете с отворени сърца за истината и за Божията воля. Светият Дух е тук, за да ни разкрие и изясни думите на Бога.

7. Шесто благословение. Духът ще дари вярващите с мира на Исус Христос. “Мир ви оставям. Моя мир ви давам. Аз не ви давам, както светът дава. Да не се смущава сърцето ви, нито да се бои.” Въпреки, че тук връзката със Светия Дух не е посочена директно, за читателите на Новия Завет тази връзка е ясна *“Защото Божието царство не е ядене и пиене, а правда, мир и радост в Святия Дух.”* (Римл. 14, 17) и *“А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благодат, милосърдие, вяроност, кротост, себеобуздание;”* (Гал. 5, 22). Мирът е богато на съдържание понятие. Исус използва думата отново, когато се среща за първи път с учениците след Възкресението. Мирът, който Исус обещава, е плод на Духа. Мисля, че всеки един човек съзнава сам колко важен е мирът за нашия свят, и тук не говоря за мира по принцип, а за онзи вътрешен мир, който само живата връзка с Бога може да донесе. В първите векове след Христа много възхваляван бил мирът, установен в Римската империя, Римският мир, който обаче е бил поддържан с груба сила. Мирът, който Исус Христос ни обещава, не идва отвън и принудително, той идва отвътре, от живеещия в нас Свети Дух – той е вътрешно душевно спокойствие, което не може да бъде нарушено от човешките слабости и провали. Той идва от вътрешната увереност, че всичко съдейства за наше добро; това е мир, който се ражда от живата вътрешна връзка с Исус Христос, който идва от това, че ние знаем истината и че Светият Дух действа в нас.

Всички тези дарове са свързани с оттеглянето на Исус Христос от тази земя. Исус обаче обещава, че Той ще ни прати Светия Дух. Този Свят Дух е пълен с богати дарове. Светият Дух слиза на Петдесетница и ни дава сила в служението ни за разрастване на Църквата; обединява ни с възкръсналия Христос; обединява ни с Отца, така че и трите личности на светата Троица обитават в сърцата ни; подкрепя ни в изпълнението на Христовите заповеди; разкрива ни истината; и ни носи мир. За нас остава да отворим сърцата си, за да слушаме гласа на Духа, който е в нашите сърца. Следвайте Го, защото Той ще ви доведе до истината и ще ви държи близо до Бога. Отворете сърцата си и Го слушайте. Светият Дух ни води към Бога и ни дава възможност да живеем с истината и за истината. Амин.